

Зміст

1	Рівняння третьої та четвертої степені	2
1.1	Формула для знаходження коренів рівняння третьої степені.(Формула Кардано-Тарталья)	2
1.2	Тригометричний спосіб Вієтта	3
1.3	рівняння четвертої степені та формула Ферарі	3
2	Скінчені розширення полів	4
2.1	Основні поняття	4
2.2	Спряжені елементи	6
2.3	Побудова циркулем та лінійкою	7
2.3.1	Побудова правильних багатокутників	9
2.3.2	Побудова правильного 17-ти кутника	10

1 Рівняння третьої та четвертої степені

1.1 Формула для знаходження коренів рівняння третьої степені.(Формула Кардано-Тарталья)

Для початку розглянемо куб суми: $(a+b)^3 = a^3 + b^3 + 3ab(a+b)$ нехай $x = a+b$, тоді отримуємо кубічне рівняння:

$$x^3 - 3abx - a^3 - b^3 \quad (1)$$

. Перший спосіб

Поміти, що $(a+b)$ є його корнем.

Спробуємо звести довільне кубічне рівняння $a\tilde{x}^3 + b\tilde{x}^2 + c\tilde{x} + d = 0$ до такого вигляду (1):

1. Обнулیم коефіцієнт при \tilde{x}^2 . Для цього після ділення рівняння на a :

$\tilde{x}^3 + \frac{b}{a}\tilde{x}^2 + \frac{c}{a}\tilde{x} + \frac{d}{a} = 0$, застосуємо заміну $\tilde{x} = x - \frac{b}{3a}$ отримуємо

$$\begin{aligned} \left(x - \frac{b}{3a}\right)^3 + \frac{b}{a}\left(x - \frac{b}{3a}\right)^2 + \frac{c}{a}\left(x - \frac{b}{3a}\right) + \frac{d}{a} &= 0 \\ \left(x^3 - \cancel{\frac{b}{a}x^2} + \frac{b^2}{3a^2}x - \frac{b^3}{27a^3}\right) + \left(\cancel{\frac{b}{a}x^2} - \frac{2b}{3a}x + \frac{b^2}{9a^2}\right) + \left(\frac{c}{a}x - \frac{cb}{3a^2}\right) + \frac{d}{a} &= 0 \\ x^3 + x\left(\underbrace{\frac{b^2}{3a^2} - \frac{2b}{3a} + \frac{c}{a}}_p\right) + \left(\underbrace{\frac{d}{a} - \frac{b^3}{27a^3} + \frac{b^2}{9a^2} - \frac{cb}{3a^2}}_q\right) &= 0 \\ x^3 + px + q &= 0 \end{aligned}$$

2. Тепер зведемо рівняння $x^3 + px + q = 0$ до вигляду (1). Отримуємо систему відносно a і b :

$$\begin{cases} ab = -\frac{p}{3} \\ a^3 + b^3 = -q \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} a^3 b^3 = -\frac{p^3}{27} \\ a^3 + b^3 = -q \end{cases} \quad (*)$$

З системи (*) видно, що a^3 і b^3 є корнями квадратного рівняння(По формулі Вієтта):

$$x'^2 + qx' - \frac{p^3}{27} = 0$$

його дискримінант дорівнює: $\mathfrak{D} = q^2 + \frac{4p^3}{27}$, а самі корні:

$$\begin{cases} a^3 = \frac{-q + \sqrt{q^2 + \frac{4p^3}{27}}}{2} \\ b^3 = \frac{-q - \sqrt{q^2 + \frac{4p^3}{27}}}{2} \end{cases} \quad \begin{cases} a^3 = -\frac{q}{2} + \sqrt{\frac{q^2}{4} + \frac{p^3}{27}} \\ b^3 = -\frac{q}{2} - \sqrt{\frac{q^2}{4} + \frac{p^3}{27}} \end{cases}$$

Звідки, так як ми звели р-ня до вигляду (1), то $x = a+b$ є корнем, та підставляя вираження для a і b отримуємо формулу:

$$\begin{cases} x = \sqrt[3]{-\frac{q}{2} + \sqrt{\frac{q^2}{4} + \frac{p^3}{27}}} + \sqrt[3]{-\frac{q}{2} - \sqrt{\frac{q^2}{4} + \frac{p^3}{27}}} \\ a \cdot b = -\frac{p}{3} \end{cases}$$

Умови $a \cdot b = -\frac{p}{3}$ береться з переходу $ab = -\frac{p}{3} \Rightarrow a^3 b^3 = -\frac{p^3}{27}$, та дозволяє вирішити питання з неоднозначністю **извлечения** корня третьої степені.

Другий спосіб Нехай x_1, x_2, x_3 корні рівняння $x^3 + px + q = 0$, тоді по теоремі Вієтта отримуємо:

$$\begin{cases} x_1 + x_2 + x_3 = 0 \\ x_1 x_2 + x_1 x_3 + x_2 x_3 = p \\ x_1 x_2 x_3 = -q \end{cases} \Rightarrow y_1 = -(y_2 + y_3)$$

Звідки бачимо що один з корнів p -ня є сумою двох інших. Спробуємо його так і шукати, нехай $x = z + t$:

$$\begin{aligned} (z+t)^3 + p(z+t) + q &= 0 \\ z^3 + 3z^2 t + 3z t^2 + t^3 + p(z+t) + q &= 0 \\ z^3 + t^3 + 3zt(z+t) + p(z+t) + q &= 0 \\ z^3 + t^3 + (z+t)(3zt+p) + q &= 0 \end{aligned}$$

Тепер поклавши $3zt + p = 0$, тобто $zt = -\frac{p}{3}$, що рівносильно рішенням системи:

$$\begin{cases} zt = -\frac{p}{3} \\ z^3 + t^3 = -q \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} z^3 t^3 = -\frac{p^3}{27} \\ z^3 + t^3 = -q \end{cases}$$

Що приводить нас до минулого випадка.

1.2 Тригонометричний спосіб Вієтта

Для початку розглянемо приклад $4x^3 - 3x = \frac{1}{2}$, згадавши формулу косінуса тройного кута: $\cos 3\alpha = 4\cos^3 \alpha - 3\cos \alpha$. Звідки отримуємо, при $x = \cos \varphi$:

$$\cos 3\varphi = -\frac{1}{2} \Rightarrow \varphi = \frac{2\pi}{3} + 2\pi k, k \in \mathbb{Z}$$

Тепер розглянемо довільне кубічне рівняння $\tilde{x}^3 + p\tilde{x} + q = 0$, за допомогою заміни $\tilde{x} = kx$, спробуємо його звести до вигляду $4x^3 - 3x = a$, після заміни отримуємо:

$$x^3 k^3 + pkx + q = 0$$

і підбравши k так, щоб $\frac{k^3}{pk} = \frac{4}{3}$, тобто $k = 2\sqrt{\frac{p}{3}}$, отримуємо необхідне.

1.3 рівняння четвертої степені та формула Ферарі

Довільне рівняння четвертої $Ay^4 + By^3 + Cy^2 + Dy + F = 0$ поділивши на A та зробивши заміну $y = x - \frac{B}{4A}$, зводиться до вигляду:

$$x^4 + ax^2 + bx + c = 0$$

Розглянемо два випадки:

1. $b = 0$, наше рівняння четвертої степені є бікватратним, та заміною $x^2 = t$ зводить до рішення квадратного.
2. $b^2 - 4ac = 0$, тобто $ax^2 + bx + c$ - повний квадрат, тоді рівняння теж зводиться до квадратного а його ми вміємо вирішувати.

Спробуємо звести довільне рівняння 4-ї степені до випадку 2. Для цього введемо параметр:

$$\left(\frac{t^2}{2} + \frac{t}{2}\right)^2 + (a-t)x^2 + bx + c - \frac{t^2}{4}$$

Та підберемо його так, щоб $b^2 - 4(a-t)\left(c - \frac{y^2}{4}\right) = 0$, зевши подібні отримуємо кубічне рівняння:

$$t^3 - at^2 - 4cy + 4ac - b^2 = 0 \quad (2)$$

а кубічні рівняння ми вже вміємо вирішувати.

2 Скінчені розширення полів

2.1 Основні поняття

Нехай K, L - поля та $K \subset L$ - підполе, та нехай $\alpha \in L$. Тоді

$$K[\alpha] = \left\{ f(\alpha) \in L \mid f \in K[x] \right\}$$

$$K(\alpha) = \left\{ f(\alpha) \in L \mid f \in K(x) \right\}$$

Приклад 1. Коли $K[\alpha] = K(\alpha)$:

- Нехай $K = \mathbb{Q}$ та $\alpha = \sqrt{2}$, тоді розглянемо $\frac{1}{a + \sqrt{2}b}$ де a, b - довільні раціональні числа, тоді домноживши знаменник на $a - \sqrt{2}b$, отримуємо $\frac{a - \sqrt{2}b}{a^2 - 2b^2} = \frac{a}{a^2 - 2b^2} - \sqrt{2} \frac{b}{a^2 - 2b^2} \in \mathbb{Q}[\sqrt{2}]$. Отримали $\forall a \in \mathbb{Q}(\sqrt{2}) : a \in \mathbb{Q}[\sqrt{2}] \Rightarrow \mathbb{Q}(\sqrt{2}) \subset \mathbb{Q}[\sqrt{2}] \Rightarrow \mathbb{Q}[\sqrt{2}] = \mathbb{Q}(\sqrt{2})$
- Провести аналогічне для $\alpha = \sqrt[3]{2}$

Означення 1. Нехай $K \subset L$ - розширення та $\alpha \in L$. Елемент α називається алгебраїчним над полем K , якщо $\exists f \in K[x] : f \neq 0$ і $f(\alpha) = 0$.

Означення 2. Розширення L над K називається алгебраїчним, якщо кожен його елемент алгебраїчен.

Означення 3. Мінімальним многочленом елемента α , називається мн-н $\mu_\alpha(x) \in K[x]$ такий, що

- 1) коефіцієнт при старшій степені дорівнює 1;
- 2) $\mu_\alpha(\alpha) = 0$;
- 3) $\forall f \in K[X] : f(\alpha) = 0 \Rightarrow f(x) : \mu_\alpha(x)$.

Твердження 1. $\mu_\alpha(x)$ - незвідний многочлен над полем K

Доведення. Припустимо супротивне, нехай $\mu_\alpha(x) -$ звідний, тобто $\mu_\alpha(x) = u(x)v(x)$, де $u(x), v(x) \in K[x]$. Причому $\deg u < \deg \mu_\alpha, \deg v < \deg \mu_\alpha$. Та враховуючи, що α є корінем або $u(x)$, або $v(x)$, отримуємо протиріччя з мінімальністю $\mu_\alpha(x)$.

Теорема 1. Наступні умови на $\alpha \in L/K$ еквівалентні:

1. α - алгебраїчен над K ;
2. $K(\alpha) = K[\alpha]$;
3. $[K(\alpha) : K] = \dim_K K(\alpha) < \infty$.

При виконанні цих умов $[K[\alpha] : K] = \dim_K K[\alpha] = \deg(\mu_\alpha) = \deg \alpha$ та називається ступінню розширення.

Доведення. 1

(1) \Rightarrow (2) Розглянемо довільний елемент $\frac{1}{f(x)} \in K(x)$, $f(x) \in K[x]$, такий, що $f(\alpha) \neq 0$, тобто $\text{НСД}(f, \mu_\alpha) = 1$. Звідки $\exists v, u \in K[x] : uf + v\mu_\alpha = 1$, звідки $\frac{1}{f(\alpha)} = u(\alpha) \in K[\alpha]$.

(2) \Rightarrow (1) Якщо $\alpha = 0$, то все доведено. Нехай $\alpha \neq 0$ та $K[\alpha] = K(\alpha)$, тоді $\exists f(x) \in K[x] : \frac{1}{\alpha} = f(\alpha)$. звідки отримуємо, що α є коренем рівняння $xf(x) - 1 = 0$, звідки α — алгебраїчний.

(1) \Rightarrow (3) Нехай $\mu_\alpha(x) = x^n + a_{n-1}x^{n-1} + \dots + a_1x + a_0$ — мінімальний многочлен α . Тоді $K[\alpha] = \left\{ b_0 + b_1\alpha + b_2\alpha^2 + \dots + b_{n-1}\alpha^{n-1} \mid b_0, \dots, b_{n-1} \in K \right\}$, так як при $m > n$, отримуємо $\alpha^m = (\alpha^n)^{m-n} = (-a_0 + a_1\alpha + \dots + a_{n-1}\alpha^{n-1})^{m-n}$. Тобто отримали, що $K[\alpha]$ — векторний простір з базисом $1, \alpha, \alpha^2, \dots, \alpha^{n-1}$. Звідки $\dim K[\alpha] = \deg(\mu_\alpha) = \deg \alpha < \infty$.

(3) \Rightarrow (1) Так, як $\dim_K K[\alpha] < \infty$, то $\exists k \in \mathbb{N} : \alpha, \alpha^2, \dots, \alpha^k$ — лінійно залежні, тобто $\exists a_1, a_2, \dots, a_k : a_1\alpha + a_2\alpha^2 + \dots + a_{n-1}\alpha^{n-1} = 0$. Звідки α — алгебраїчний.

Зауваження. Помітимо, що при доказі (3) \Rightarrow (1), ми одразу довели, що кожне скінченне розширення — алгебраїчне.

Теорема 2. Многочлен $f(x) = a_nx^n + a_{n-1}x^{n-1} + \dots + a_1x + a_0 \in \mathbb{Z}[x]$ є незвідним над $\mathbb{Z}(\mathbb{Q})$, якщо існує просте p таке, що $p \nmid a_n, p \mid a_{n-1}, a_{n-2}, \dots, a_0$ та $p^2 \nmid a_0$.

Приклад 2. $x^2 - 2 = 0$ — є незвідним на \mathbb{Q} , так як немає раціональних коренів. Звідки $\deg \sqrt{2} = [\mathbb{Q}(\sqrt{2} : \mathbb{Q})] = 2$

Приклад 3. $\cos \frac{2\pi}{5}$ — алгебраїчний над \mathbb{Q} . Розглянемо рівняння $x^5 - 1 = 0$, як відомо його кореннями є $\cos(\frac{2\pi k}{5}) + i \sin(\frac{2\pi k}{5})$, де $k \in \{0, 1, 2, 3, 4\}$. Та наприклад по теоремі Вієтта сума усіх коренів в нашому випадку дорівнює нулю. А звідки і сума усіх дійсних частин коренів, якими є необхідні косинуси, рівна нулю:

$$\begin{aligned} 2 \cos \frac{2\pi}{5} + 2 \underbrace{\cos \frac{4\pi}{5}}_{2 \cos^2 \frac{2\pi}{5} - 1} + 1 &= 0 \\ 1 + 2 \cos \frac{2\pi}{5} + 4 \cos^2 \frac{2\pi}{5} - 2 &= 0 \end{aligned}$$

Зробивши заміну $x = \cos(\frac{2\pi}{5})$, отримуємо квадратне рівняння:

$$4x^2 + 2x - 1 = 0$$

Звідки $\cos \frac{2\pi}{5} = \frac{-1 + \sqrt{5}}{4}$ та $\cos \frac{4\pi}{5} = \frac{-1 - \sqrt{5}}{4}$ — алгебраїчні, так як є кореннями квадратного рівняння.

Приклад 4. $\cos \frac{2\pi}{9}$ — алгебраїчний над \mathbb{Q} . Як було показано, за допомогою формули потрібного кута: $4 \cos^3 \varphi - 3 \cos \varphi = \cos 3\varphi$, цей косинус є розв'язком рівняння $4x^3 - 3x - \frac{1}{2} = 0$.

Задача 1. Чи є незвідним $x^5 - 4 = 0$?

Задача 2. При яких a , $\deg \sqrt[n]{a} = n$, чи інакше кажучи при яких a , многочлен $x^n - a$ — незвідний над \mathbb{Q} .

1. $a > 0$, n — непарне;

2. $a < 0, n = 2^k$, де $k \in \mathbb{Z}$;

3. загальний випадок.

Лема 1 (О вежах). Нехай e вежа розширень $K - L - P$, де $K \subset L \subset P$ — поля та $\dim_K P = m, \dim_L P = n$. Тоді $\dim_K P = [P : K] = mn$.

Доведення. Нехай e_1, \dots, e_n — базис в L/K та h_1, \dots, h_m — базис в P/L , покажемо, що $\{e_i h_j\}$ — базисом в P/K .

1. Покажемо, що $\langle e_i h_j \rangle = \text{spane}(\{e_i h_j\}) = P$

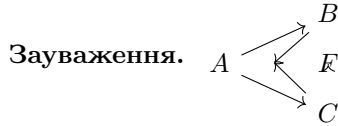
Нехай $p \in P$, тоді існують $a_1, \dots, a_n \in L$ такі, що $p = \sum_j a_j h_j$, так як $\{h_i\}$ — базис P/L . В свою

чергу для кожного a_j існують $b_{j1}, \dots, b_{jm} \in K$ такі, що $a_i = \sum_i b_{ji} e_i$, так, як $\{e_i\}$ — базис L/K .

Ну тоді отримуємо $\forall p \in P \exists b_{ij} \in K : p = \sum_j \sum_i b_{ji} h_j e_i$.

2. Покажемо, що $\{e_i h_j\}$ — лінійно незалежні:

Нехай $\sum_i \sum_j \underbrace{b_{ji} e_j}_{a_i} h_i = 0$, звідки $a_i = 0$ так, як $\{h_i\}$ — лінійно незалежні. Враховуючи $a_i = \sum_j b_{ij} e_j = 0$, та лінійну незалежність e_j , отримуємо $b_{ij} = 0 \forall i, j$.

Теорема 3. Нехай L над K — будь-яке розширення. Множина $A = \{\alpha \in L \mid \exists f(x) \in K[x] : f(\alpha) = 0\}$ — усіх алгебраїчних чисел є полем над K . (Зокрема \mathbb{A} — поле)

Доведення. Достатньо показати, що A замкнена відносно операцій. Нехай $\alpha, \beta \in A$, тобто довільні алгебраїчні над K елементи, покажемо, що $K(\alpha, \beta) \in A$.

Для цього розглянемо вежу полів $K \xrightarrow{\leq \infty} K(\alpha) \xrightarrow{\leq \infty} K(\alpha, \beta)$, Звідки бачимо, що $[K(\alpha, \beta) : K] < \infty$ по лемі о вежах.

2.2 Спряжені елементи

Означення 4. Нехай $\mu_\alpha^K(x) = (x - \alpha_1) \cdots (x - \alpha_n)$ — мінімальний многочлен $\alpha = \alpha_1$ над K , де $\alpha_i \in L \supset K$. Тоді всі корні $\alpha_1, \dots, \alpha_n$ — називаються спряженими елементами до α над полем K .

Приклад 5. 1. $\mathbb{C}/\mathbb{R}, x^2 + 1$

2. $\mathbb{Q}(\sqrt{2})/\mathbb{Q}$

3. $\mathbb{Q}(\sqrt[3]{3})/\mathbb{Q}$

4. $\mathbb{Q}(\sqrt[4]{2})/\mathbb{Q}$

5. $\mathbb{Q}(\sqrt[4]{2})/\mathbb{Q}(\sqrt{2})$

6. $x^4 - 2$ над $\mathbb{Q}(\sqrt[4]{2})$

Теорема 4. Будь-який симетричний многочлен $f(x_1, \dots, x_n)$, може бути представлений у композиції:

$$f(x_1, \dots, x_n) = F(\sigma_1(x_1, \dots, x_n), \dots, \sigma_n(x_1, \dots, x_n))$$

де F — якийсь многочлен, а σ_i — елементарні симетричні многочлени

Твердження 2. Нехай $h(x) = (x - \alpha_1) \dots (x - \alpha_n) \in K[x]$, тоді, якщо многочлен $f(y_1, \dots, y_m, x_1, \dots, x_n)$ — симетричний по x_i , тоді $f(y_1, \dots, y_m, \alpha_1, \dots, \alpha_n) \in K[y_1, \dots, y_m]$

Доведення. Так, як многочлен $f(y_1, \dots, y_m, x_1, \dots, x_n)$ симетричний по змінних x_i , то по основній теоремі о симетричних многочленах, існує многочлен $g[y_1, \dots, y_m] \in K[y_1, \dots, y_m, x_1, \dots, x_n]$ такий, що $f(y_1, \dots, y_m, x_1, \dots, x_n) = g(y_1, \dots, y_m, \sigma_1(x_1, \dots, x_n), \dots, \sigma_n(x_1, \dots, x_n))$, Тоді $f(y_1, \dots, y_m, \alpha_1, \dots, \alpha_n) = g(y_1, \dots, y_m, \sigma_1(\alpha_1, \dots, \alpha_n), \dots, \sigma_n(\alpha_1, \dots, \alpha_n))$, но α_i — корні $h(x) \in K[x]$, а елементарні симетричні многочлени від коренів це як відома формулам Вієтта коефіцієнти $h(x)$, тобто $\sigma_i(\alpha_1, \dots, \alpha_n) \in K$, тоді $f(y_1, \dots, y_m, \alpha_1, \dots, \alpha_n) \in K[y_1, \dots, y_m]$

Нехай $\alpha, \beta \in L \supset K$ — алгебраїчні, та нехай $\alpha_1, \dots, \alpha_n$ і β_1, \dots, β_m — всі спряжені з α та β відповідно. З'ясуємо які будуть спряженні з $\alpha + \beta, \alpha - \beta, \alpha\beta, \frac{\alpha}{\beta}$, розглянемо многочлен $f_+(x) = \prod_i^n \prod_j^m (x - (\alpha_i + \beta_j)) = \prod_i^n \prod_j^m (x - \alpha_i - \beta_j)$, по минулому твердженню він належить $K[x]$, звідки всі спряжені з $\alpha + \beta$ містяться в множині $\{\alpha_i + \beta_j \mid i \in \{1, \dots, n\}, j \in \{1, \dots, m\}\}$. Відповідно розглянувши многочлени f_-, f_*, f отримуємо аналогічне, для спряжених к $\alpha - \beta, \alpha * \beta, \alpha/\beta$.

Теорема 5. Нехай α — алгебраїчний над K , та $\alpha_1, \dots, \alpha_n$ — всі його спряжені, тоді $\forall f(x) \in K[x]$ всі спряжені з $f(\alpha)$ є $f(\alpha_1), \dots, f(\alpha_n)$.

Доведення. .

(1) Покажемо, що $f(\alpha_1), \dots, f(\alpha_n)$ спряжені з $f(\alpha)$:

Нехай $\mu_{f(\alpha)}(t)$ — мінімальний многочлен $f(\alpha)$, розглянемо мн-н $\mu_{f(\alpha)} \circ f(t) = \mu_{f(\alpha)}(f(t))$. Так, як α є його корнем, то $\mu_\alpha \mid \mu_{f(\alpha)}(f(t))$, звідки α_i також корені $\mu_{f(\alpha)}(f(t))$, но тоді $f(\alpha_i)$ корені $\mu_{f(\alpha)}(t)$, звідки вони спряжені з $f(\alpha)$;

(2) Інших спряжених немає:

Розглянемо многочлен $\varphi(x) = (x - f(\alpha_1)) \dots (x - f(\alpha_n))$. Так як $\varphi(x)$ — симетричний по α_i , то по твердженню вище $\varphi \in K[x]$. Так як $f(\alpha)$ є його корнем, то $\mu_{f(\alpha)}(x) \mid \varphi(x)$. Маємо, що $f(\alpha_i)$ — спряжені з $f(\alpha)$, та мінімальний многочлен ділить многочлен $\varphi(x)$, усі корені корені якого є $f(\alpha_i)$, звідки тільки вони спряжені з $f(\alpha)$.

Твердження 3. Якщо $\text{char} K = 0$ та $\mu_\alpha(x)$ — мінімальний многочлен. Тоді $\mu_\alpha(x)$ — не має кратних коренів.

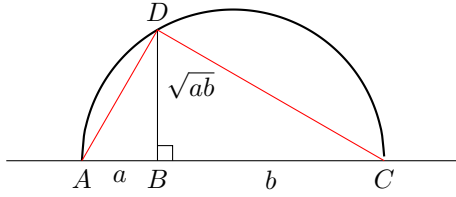
Доведення. Так, як характеристика поля $\text{char} K = 0$, то $\deg f'(x) = \deg f(x)$, якщо $f(x) \neq \text{const}$. Звідки отримуємо, що $\deg \mu'_\alpha(x) = \deg \mu_\alpha(x) - 1$. А так як μ_α — незвідний над K , то $\text{НСД}(\mu_\alpha, \mu'_\alpha) = 1$, тобто μ_α немає кратних коренів.

,

2.3 Побудова циркулем та лінійкою

Ми можемо вибирати довільні точки на площині, відкладати одиничний відрізок за допомогою циркуля, та з'єднувати любі дві точки за допомогою лінійки. Що ми можемо побудувати?. По перше, так як ми

Квадратний корень з числа

Висновок о можливих побужовах

Чому все що ми можемо робити це додовати, віднімати, множити, ділити, та брати квадратні радикали з чисел за допомогою циркуля та лінійки. Так як кожна пряма на площині задається рівнянням $y = kx + c$, та кожне коло на площині задається рівнянням $(x - a)^2 + (y - b)^2 = R^2$. То фактично все що ми можемо робити, це будувати точки які є перетаними двох прямих, двох кіл або прямою та кола. Тобто всі числа які ми можемо отримати є розв'язками одної з систем:

$$(1) \begin{cases} y = k_1x + c_1 \\ y = k_2x + c_2 \end{cases} \quad (2) \begin{cases} (x - a_1)^2 + (y - b_1)^2 = R_1^2 \\ (x - a_2)^2 + (y - b_2)^2 = R_2^2 \end{cases} \quad (3) \begin{cases} y = kx + c \\ (x - a)^2 + (y - b)^2 = R^2 \end{cases}$$

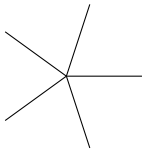
Розв'язки яких якраз виражаються через операції $+, -, *, /$, $\sqrt{}$ такі числа називаються поліквадратичними. Тобто отримали це все, що ми можемо робити за допомогою циркуля та лінійки.

Означення 5. Розширення L над K називається поліквадратичним, якщо існує башня подполів $K = K_0 \xrightarrow{2} K_1 \xrightarrow{2} \dots \xrightarrow{2} K_n = L$ така, що $[K_n : K_{n-1}] = 2$.

Помітимо, що якщо $\alpha \in K$, но $\sqrt{\alpha} \notin K$, тоді $[K : K(\sqrt{\alpha})] = 2$. та навпаки, нехай $[L : K] = 2$, та $\alpha \in L$, $\alpha \notin K$. тоді $1, \alpha$ - базис в L/K . Но тоді $\exists p, q \in K : \alpha^2 = pa + q \Rightarrow \left(\alpha - \frac{p}{2}\right)^2 = q + \frac{p^2}{4} \Rightarrow L = K\left(\sqrt{q + \frac{p^2}{4}}\right)$.

Зауваження. Якщо $[L : K] = 2^k$, це не гарантує поліквадратичність цього розширення, як приклад: $x^4 - 2x - 2 = 0$

2.3.1 Побудова правильних многокутників

Знайдемо мінімальний многочлен для ε_p :

(1) Нехай $k = 1$

Розглянемо многочлен $x^p - 1$, він звідний до ε_p його корень, спробуємо звести його до незвідного.

Твердження 4. Многочлен $\frac{x^p - 1}{x - 1} = x^{p-1} + \dots + x + 1$ - незвідний над \mathbb{Q} .

Доведення. Розглянемо $\frac{x^p - 1}{x - 1}$, зробимо заміну $y = x - 1$, отримуємо $\frac{(y + 1)^p - 1}{y} = y^{p-1} + py^{p-2} + \frac{p(p-1)}{2}y^{p-3} + \dots + C_p^k y^{k-1} + \dots + \frac{p(p-1)}{2}y + p$.

$C_p^k = \frac{p!}{k!(p-k)!}$, так як p - просте, то оно не скоротить не з чим в знаменнику $\frac{1}{k!(p-k)!}$. Звідки бачимо, що всі коефіцієнти многочлена, окрім коефіцієнта при y^{p-1} діляться на p , та вільний член не ділиться на p^2 , звідки про признаку Ейзенштейна цей многочлен незвідний над \mathbb{Q} , тобто він мінімальний для ε_p .

(2) $k \in \mathbb{N}$

Наслідок 1. $\deg \varepsilon_{p^k} = p^{k-1}(p-1)$. та для того, щоб ε_{p^k} — було поліквадратичним необхідно, щоб $p^{k-1}(p-1)$ було степінню двійки, тобто $p^{k-1}(p-1) = 2^j$, що можливо тільки при

$$\begin{cases} k = 1 \\ 2^t = p - 1 \end{cases}$$

Коли $2^t + 1$ може бути простим? Якщо $t = dk$, де d - непарне, то $(2^t + 1) : (2^{\frac{t}{d}} + 1) \cdot ((2^{\frac{t}{d}})^d + 1) : (2^{\frac{t}{d}} + 1)$, Якщо позначити через $x = 2^{\frac{t}{d}}$, отримуємо $(x^d + 1) : (x + 1)$, що дійсно так). Звідки t - не містить непарних дільників, ну тоді t — степень двійки. Звідки нам підходять лише прості числа вигляду $F_i = 2^{2^i}$, $i \in \mathbb{N} \cup \{0\}$. Тобто прості числа Ферма.

Теорема 6 (Гаусса-Ванцеля). Правильний n -кутник будується тоді і лише тоді, коли n є добутком степенів двійки та(або) простих чисел Ферма.

2.3.2 Побудова правильного 17-ти кутника

Так як $17 = 2^4 + 1$, тобто є простим Ферма, то є можливість, що правильний 17-кутник будується за допомогою циркуля та лінійки. Треба знайти башню $\mathbb{Q} = K_0 \xrightarrow{2} K_1 \xrightarrow{2} K_2 \xrightarrow{2} K_3 \xrightarrow{2} K_4 = \mathbb{Q}(\varepsilon_{17})$, Помітим також, що $[K(\alpha) : K] =$ "кількість спряжених з α ". Тобто для побудови даної башні достаньмо кожен раз приєднувати $\alpha \in \mathbb{Q}(\varepsilon_{17})$, щоб кількість з ним спряжених була 2, 4, 8, 16 над \mathbb{Q} .

Нехай $\varepsilon = \varepsilon_{17}$. Як відомо $\varepsilon, \varepsilon^2, \dots, \varepsilon^{16}$ спряженні між собою. Та $1, \varepsilon, \varepsilon^2, \dots, \varepsilon^{15}$ утворюють базис в $\mathbb{Q}(\varepsilon)$. Ну тоді кожне $\alpha \in L$ розкладається в $\alpha = a_0 + a_1\varepsilon + a_2\varepsilon^2 + a_3\varepsilon^3 + \dots + a_{15}\varepsilon^{15}$. Та всі спряжені з α дорівнюють:

$$\begin{aligned} \alpha &= \alpha_0 = a_0 + a_1\varepsilon + a_2\varepsilon^2 + a_3\varepsilon^3 + \dots + a_{15}\varepsilon^{15} \\ \alpha_1 &= a_0 + a_1\varepsilon^2 + a_2\varepsilon^4 + a_3\varepsilon^6 + \dots + a_{15}\varepsilon^{30} \\ &\dots \\ \alpha_{15} &= a_0 + a_1\varepsilon^{15} + a_2\varepsilon^{30} + a_3\varepsilon^{45} + \dots + a_{15}\varepsilon^{225} \end{aligned}$$

І ми хотіли б легко розуміти коли якісь зі спряжених зівпали, але в данному розкладі це не дуже зручно. Для більшої зручності передемо до базиса $\varepsilon, \varepsilon^2, \dots, \varepsilon^{16}$ та впорядкуємо його по іншому. А сама так, як $\langle 3 \rangle = \mathbb{Z}_{17}$. То можна розглянути базис $\varepsilon, \varepsilon^3, \varepsilon^9, \varepsilon^{27}, \dots, \varepsilon^{3^{15}}$. Тепер маємо

$$\begin{aligned} \alpha_0 &= a_0\varepsilon + a_1\varepsilon^3 + a_2\varepsilon^{3^2} + a_3\varepsilon^{3^3} + \dots + a_{15}\varepsilon^{3^{15}} \\ \alpha_1 &= a_0\varepsilon^3 + a_1\varepsilon^{3^2} + a_2\varepsilon^{3^3} + a_3\varepsilon^{3^4} + \dots + a_{15}\varepsilon^{3^{16}} \\ &\dots \\ \alpha_{15} &= a_0\varepsilon^{3^{15}} + a_1\varepsilon^{3^{16}} + a_2\varepsilon^{3^{17}} + a_3\varepsilon^{3^{18}} + \dots + a_{15}\varepsilon^{3^{30}} \end{aligned}$$